

KECSKEMÉTI LAPOK

Politikai és társadalmi hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési díj: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 3 kor. Egyes szám ára 24 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak. — Nyilttéri közlemény saronként 60 fillér.

Bélyegdíj minden beigtatás után 60 fillér.

IFJ. TÓTH ISTVÁN, DR. NAGY MIHÁLY,
felelős szerkesztő. társszerkesztő.

Laptulajdonos: A kecskeméti szabadelv. párt.
Kiadó:

Az Első Kecskeméti Hirlapkiadó-Nyomda-Részvénytársaság.

Szerkesztőség: V. Klapka-úteza 162.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal: III. Nagybudai-úteza 158. szám
hová az előfizetések, hirdetések és a lap szétkül-
désére vonatkozó felszólalások intézendők.

Az első esküdtbiróság.

Nagy és nevezetes korszaknak küszöbén, művelődéstörténeti fontossággal rögződik be nemcsak városunk, hanem hazánk történetébe is az a fontos momentum, midőn a szabad állam polgáraiból alakult esküdtbiróság első ténykedésével magát a birói szolgáltatás kiegészítő factorává avatta.

Kecskeméten 1900. évi február 5-én kezdődött esküdtbirósági tárgyalás első fecskéje volt az országban a jogszolgáltatás új korszakának, a midőn tizenkét állampolgár, — a kik foglalkozás, szellemi képesség és életfelfogásban egymástól különböznek, — egy súlyos bűnygyben mondta ki verdiktjét, három szerencsétlen embertársa fölött.

Az ő ítéletüktől függött három egyénnek becsülete, szabadsága.

Az a birói functió, mit eddig nagytudományú, a törvénykezésben gyakorlott bírák nagy körültekintéssel végeztek, az, a jog alapos ismeretében járatlan, laikus egyénekre bízott, a kiknek értelmisége és lelkiismeretes bírálatában domborodott ki a valódi igazság.

Nagy elv diadalát jelenti ez az ujtás; hogy a törvényhozás által megalkotott törvények végrehajtásában része legyen a polgárságnak is s nél-

külök ezután súlyosabb büntetésben senki se marasztható el.

Ebben a minőségükben vezetőjük lesz az a tudat, hogy leikiismeretük szerint ítélnék, segítségükre lesz a bírák bölcs támogatása s ezek együttműködése nyújtja azt a garantiát, hogy a határozat igazságos lesz.

Terhes és nagy felelősséggel járó tisztükben, midőn üdvözöljük az első esküdtteket, áttérünk az első esküdtzéki tárgyalás ismertetésére.

Az esküdtzéki tárgyalások helyéül tudvalevőleg a Nádor-féle helyiség alakították át, a hol úgy a bíróság, mint az eskütek, vádlottak, tanúk és a nagy közönség részére alkalmas helyek jelöltek ki.

Az esküdtbiróság elnöke pontban 9 órakor lépett a terembe, követve a vád és védelem képviselőitől, s az esküdttekhöz a következő beszédet intézte:

„Mélyen tisztelt Esküdt Urak!

Hazánk történetében ez év első napján egy korszakos alkotás: az esküdtzékeknek az ugynevezett közönséges büntetésekre való kiterjesztése lépett életbe. Ezen korszakos alkotás a kecskeméti kir. törvényszék hatósága területén most, ez órában nyer életet, mert mostantól fogva az esküdtzékek hatáskörébe utalt esetekben az Önök tiszte itélni afölött, hogy a vádlott bűnös-e vagy nem? Hogy oly módon avatkozott-e a társadalmi jogrendbe, hogy eselekménye a társadalmi jogrend érdekében büntetendő e vagy nem?

Ez rendkívül felelősségterhes tény-

kedés. Ez a birói működés legnehezebb része!

Egyrészt itt áll a veszedelem, nehogy egy ártatlan ember bűnösnek mondassék s annak soha helyre nem hozható sérelem okoztassék, másrészt itt áll a társadalom, mely békéje érdekében követeli, hogy a bűn megtoroltassék.

A törvényhozás azon eszmétől vezetve hívta ide Önöket bírákul, hogy Önök szabad, elfogultságtól ment felfogással ezen két, egyrészt a vád, másrészt a védelem részéről képviselt érdek között az igazságot biztosan meg fogják találni.

Azon hitben, hogy az Önök működéséhez fűzött ezen bizalomnak megfelelnek, mint együttműködésünk legnehezebb részének munkatársait e téren első ténykedésünk alkalmából szívesen üdvözlöm!

Dr. Kiss János kir. ügyész a vádhatóság részéről így üdvözölte az esküdtteket: „Ez alkalommal, a midőn először gyűltek össze önök, mélyen tisztelt esküdt urak, hogy az új rend szerint functiót teljesítsenek, annál szívesebb örömmel üdvözlöm Önöket, mert Önök nincsenek megköve, mint az eddigi bírák voltak, csak a saját lelkiismeretükre hallgathatnak, nem tartoznak felelősséggel senkinek, csak saját lelkiismeretüknek, ép ezért teljesen függetlenül határozhatnak!”

Dr. Kecskeméti Lajos ügyvéd, a védői kar részéről emelt szót, ezeket mondva:

„Az ügyvédi kar nevében üdvözlöm Önöket, mint amely karnak az új intézmény kivívásában oroszlanrésze van. Mi-

A „KECSKEMÉTI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A cselőki erdő.

A „Kecskeméti Lapok“ számára írta:

Sajó Aladár.

(Utánnomás tilos.)

Klenk kapitány nevezetes volt arról, hogy nem szerette a fiatal, ujonnan kinevezett tiszteket. Talán épen azért erősködött annyira, hogy minél több kellemetlenséget szerezzen ezeknek a fiatal hadnagyoknak és délben a tiszt étközben mindig nagy volt a vigság, ha szóba került a módszer, ahogyan Klenk kapitány a fiatal hadnagyokat bosszantja és neveli. Mert Klenk kapitány nevelésnek mondotta, a mit minden más ember csipkedésnek szokott. Pedagógiai eszközei között volt a parádé mars, a melyet, ha új tiszt állott a szakasz élén, négyszer-ötször megisméltelt; a különféle szolgálatba való rendelés, melynek sűrűn kellett egymást követnie; alapos, de nem válogatott szóra adott magyarázat, a legénység füle hallatára és mindenek fölött a cselőki erdő.

Ott terül el Kosd előtt a völgyben. Száradt fák emelik sűrű koronáikat az ég felé. A napsugár csak félve bujkál benne

és ritkaság, ha megcsókol egy-egy fűszálat. Csak ott fön, a fák tetején, ugrál egyik levélről a másikra, keresve a helyet, a hol az erdő sűrűjébe belpózkodhatnék. Suttogva ringatják egymást a levelek, néha ijedt iramodással tör magának utat egy-egy őz, aztán ismét csönd lesz, melyben meg lehet hallani, ha ágáról leválva, ringatózó libbenéssel lebul a falevél. A poezis e megtettesült helye, a cselőki erdő volt Klenk kapitány legfőbb nevelő eszköze. Ősz idején, mikor éjente hűvös szellő kóvályog hegyen-völgyön és lerázza a fáról az érett levelet, nem volt ut a cselőki erdőben. Pirosuló, sárguló falevél fődött be mindent. Betakarta a füvet betakarta azt a néhány utat, melyet a favágók nehéz csizmája taposott ki. A ki ilyenkor került be a cselőki erdőbe, hacsak sokat nem járt azon a vidéken, nem egyhamar került ki belőle. A rigó füttye beljebb csalogatta, minden hang megtévesztette és a mikor azt hitte, hogy közel van a széléhez, akkor járt a legsűrűbb helyén. Sohol egy ut, sehol egy nyom. A fiatal tisztet ilyenkor mindig kivitte a kapitány ur a cselőki erdőbe, bevezette a közepébe, ott kiválogatta az ujonczokat és egy sorba állította őket.

— Hadnagy ur, néze itt a térképet! Látja ezt az utat, a melyik itt az erdőbe van berajzolva? Ezen az uton vezesse haza az ujonczokat, míg én a csapattal az országuton megyek. Délre otthon lehet és a tiszt étközben jelentkezzék nálam.

Az ut térképen meg volt, de az erdőben nem. Befődte a falevél. Mire a kapitány a csapattal eltűnt, a fiatal hadnagy erősen izzadva kereste az utat, de sehol sem találta meg. Nem is ért haza délre, csak késő délután, vagy épen este, nagy öröme a kapitánynak, a ki az ebédnél mindig elujságotla:

— No, ma estig ismét kevesebb lesz a helyőrség. Délelőtt a cselőki erdőben hagytam az ujonczokat az új hadnagygyal.

Gajdos hadnagy keresi az utat az erdőben. Kegyetlen szívvel ott hagyta a kapitány, a ki az országuton baktat hazafelé és örül a fiatal hadnagy kétségbeesésének. Pedig ez egyszer hiába örül. Gajdos hadnagy, ha keresi is az utat, de nincs kétségbeesve, talizmánja van, mely kivzeti az erdőből és csak azért megy bosszusan hol jobbra, hol balra, hogy a legénység előtt fel ne tűnjék a dolog. Egy fekete képű gyerek, ép tanácsokat ad neki, merre tartson, amikor vad ugrásokat keresztül

kor a 40-es években megindult a mozgalom, akkor is ügyvédek álltak az élén, mikor pedig a 70-es és 80-as években az igazságügyi politika napirendre tért, a kérdés felett, az ügyvédi kamarák követték az intézmény megalkotását. Nem azért említem fel ezt, mintha hálát és viszonzószolgálatot kérnék, hanem csak azért, hogy rámutassak arra, hogy amily önzetlen és ideális volt az ügyvédség küzdelme magáért az intézményért, ép oly nemes és önzetlen a küzdelmünk akkor, a mikor az intézmény keretében védjük az esküdtszék előtt a gyengét, az ártatlant, vagy a bűnöst!

Az ünnep ezzel véget ért és a bíróság, melynek tagjai a következők voltak: dr. Stipl Károly elnök, Aág Miklós és Kardos Antal szavazóbírák, Szabó Gyula jegyző, a vádhatóság részéről dr. Fr. Kiss János kir. ügyész, a védelem részéről pedig dr. Kecskeméti Lajos, Kovács István és Darányi Ferencz helyeiket elfoglalván, az elnök parancsára bevezették a vádlottakat: Sáfrán László 29 éves, ó-kécskei származású földművest, özv. id. Tóth Lajosné szül. Szekeres Julianna, ó-kécskei származású, 47 éves asszonyt és Fekes Béni ó-kécskei származású, 35 éves kovácsot, kiket a vádirat gyilkosság és gyilkosságra való felbujtással vádol. Miután az elnök az esküdtekhez a törvényben előírt kizáró okokat tartalmazó kérdéseket intézte, megajtották a sorolást. Az esküdtek visszavetésénél csak a vádhatóság élt jogával. Rendes esküdtek lettek: Szabó Márton ügyvéd, Sánta Lajos iparos, Széll László gazdálkodó, dr. Horváth Mihály orvos, Tóth László kalapos, Biró Adám tanító, Farkas Ignác gyógyszerész, Szalontay Sándor gymn. tanár, Tóth Sándor közgyám, Varga József mérnök. Felcizidesz Sándor ügyvéd (Czepléd), Koritsánszky János igazgató. Pótagok: Pláger Gyula kereskedő (Nagy Körös), dr. Hoffer József földbirtokos (Félegyháza).

Ezek után felolvastatja az elnök a vádhatározat rendelkező részét, mely szerint Sáfrán László az id. Tóth Lajoson 1898. évi október hó 20-án és Szürszabó Balázson 1899. évi október 20-án elkövetett gyilkosság és a Nagy Lajos sérelmére ugyanakkor elkövetett súlyos testi sértés büntetésével, özv. Tóth Lajosné szül. Szekeres Julianna a Tóth Lajoson elkövetett gyilkosságban felbujtói bűnrészséggel, Fekes Béni pedig a Szür-

szabó Balázson elkövetett gyilkosságban felbujtói bűnrészséggel vannak vádolva.

A vádhatározat felolvasását mindhárom vádlott figyelemmel hallgatta.

Ezután kezdődött a tárgyalás. Stipl Károly törvényszéki elnök sorra kihallgatta a vádlottakat és tanukat, még pedig három napon át oly mély belátással, fáradhatlan erélyvel és méltósággal, hogy egy csapásra meghódította úgy a jogászvilágot, mint a nagy közönséget. Első sorban Tóth Lajos megöletésének körülményei képezték vizsgálat tárgyát. Sáfrán László a föltett kérdésre ártatlannak vallja magát, ép úgy Fekes Béni is és mindketten megmaradnak állításuk mellett az egész tárgyalás alatt; özv. Tóth Lajosné eleinte szintén tagad, a tárgyalás folyamán azonban a tanuvallomások hatása alatt beismeri, hogy férje rossz bánásmódja miatt elhatározta annak az elpusztítását és hogy fiával együtt több egyénnel tárgyaltak aziránt, hogy Tóth Lajost megöljék. — Szembesítés alkalmával szemébe mondja Sáfránnak, hogy az tőle a gyilkosság után pénzt kéri, mert már megszolgált érte.

Az elnök 5 percz szünet után, újra megnyitván az ülést, kezdetét vette a tanuk kihallgatásával a bizonyítási eljárás. Kihallgatják Gyulai Lidiát Tóth Lajos kedvesét, ki a gyilkosságot először vette észre, a korcsában jelen volt embereket, kik között fontos volt Ramócsa Elek zenész, Orbán István és Karsai András vallomása, valamint Fekete Ferencz esendőre, ki Sáfrányt elfogta. A délutáni tárgyalás folyamán Maresok András vallomása, ki a feleségétől hallotta, hogy özv. Tóth Lajosné beszélte, hogy ő üttette agyon az urat Sáfrány Lászlóval, a kinek többször pénzt is adott. E szenzációs vallomás után Sáfrány a tanuval szembesítetve tagadja, hogy Tóthné től pénzt kapott volna, ezt csak úgy fundálták ki. Hogy ő a pénzt mulatozásaihoz hol szerezte, azt elmondja, de kéri a kécskei embereket kiküldeni. Mire az ügyész zárt ülést indítványoz, mit a törvényszék el is rendelt és az egész közönség, négy bizalmi férfi kivételével, elhagyja a termet.

A negyedórásig tartó zárt ülés után, folytatott a tanukihallgatás. Harmatos István és Szijj Dániel azt vallják, hogy özv. Tóth Lajosné és fia őket is igyekeztek a gyilkosságra pénzigéretekkel rábírni, mit Tóth Lajosné is beismer a

szembesítéskor. Rab Zsigmond elmondja, hogy kertésze Szijj Dániel neki panasolta el, hogy Tóthék mire akarták rábírni, sőt pénzt és irást is adtak neki, ő azután magához hivatva ifj. Tóth Lajost és a lelkére beszél neki.

Attér ezután a bíróság a H. Nagy Lajoson történt súlyos testi sértés ügyére, melyre nézve Sáfrány teljes beismerésben van. A tanuk igazolják az eset lefolyását. E vallomásokból kitűnik, hogy Sáfrán Kécskén rettegett ember volt, kitől mindenki félt. Ezzel az első napon este 7 órakor a tárgyalás félbeszakított.

A második napon Szürszabó Balázs meggyilkolásának körülményeivel foglalkozott a bíróság. Ezt megelőzőleg azonban az elnök zárt tárgyalást rendelt el a tegnapi zárt tárgyaláson felmerült ügyből kifolyólag elrendelt orvosi vizsgálat eredményének meghallgatására. Bevezetetik ezután a meggyilkolt Szürszabó Balázs neje, ki szintén kártérítést kér megállapíttatni. A vádlottakat hallgatják ezután ki, de ezek megmaradnak a konok tagadás mellett.

A kihallgatott tanuvallomások közül a legfontosabbak Somodi István és Sándor tanuk vallomása, kik a gyilkosság szemtanúi voltak, továbbá Asztalos esendő vallomása, ki Sáfrányt a tett elkövetése után fél órával elfogta és ruháin friss véreseket látott, ezek Sáfrán bűnségére kétségtelen bizonyítást nyújtottak. Fekes bűnrészségét a holttest mellett talált kettétört ölmos végű bot igazolta, melyet Tordai Mihály és Hazag Mihály az övének ismertek fel, ezenkívül terhelő volt reá azon tanuk vallomása, kik igazolták, hogy többeknek, így Sáfránnak is pénzt ígért, ha Szürszabó Balázst megölik, sőt Szürszabó családtagjai is mind úgy vallottak, hogy a megölt mindig azt mondotta, hogy ha vele valami történik, annak Fekes lesz az okozója, mert mindig fenyegette. A védők ugyan kifogásolták a Somodi István vallomását, de ezt a községi bíró vallomása lerombolta, mert kijelentette, hogy Somodi ritka besületes ember. Több lényegtelen tanuvallomás és a vádlottak meghallgatása után az elnök a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánítva, az ülést egy negyed órára felfüggeszti.

Szünet után a kir. ügyész felolvassa az esküdtekhez intézendő kérdéseket, melyeket a védők kiegészíteni indítvá-

vágtat az erdőn egy nyul, utána a sűrű zöldből feltűnik valami pirosság. Ide-oda hajlik, lobog s egyre közelebb jön.

— Asszony lesz az, rózsát szed, mondja az egyik legény.

— De már csak lesz esze, hogy ennyire be nem jön az erdőbe, hiszen itéletnapig sem talál ki — feleli a másik.

A fiatal hadnagynak hevesebben kezdett dobogni a szíve, a mozgó pirosság láttára. Tudta, hogy mi az. Ment egyenesen feléje, de a libegő pirosság egyre távolodik. Mint a csalogató lidérczfény, ellenállhatatlanul vont maga után a hadnagyt, a ki most már nem nézett se jobbra, se se balra, a térképet se vette a kezébe, az utat sem tekintve, ment, ment a pirosság után. Messziről, az országutról elhaló hangon elhozta a szél a trombitaszót. A legények az erdőben igen lépegettek, de nem nagyon bíztak a hadnagy ur helyismere-tében. Tudták, hogy este előtt soha ki nem került még az erdőből új hadnagy és mindannyi sokáig kereste az utat. Csak ez az egy megy bátran előre. Némelyik legény leghátul, neszelni kezdett és elmormogta a foga között:

— No ez is vesztire jött ide! nem is gondolkozik, nem is keres, csak megy.

Igaza volt. Gajdos hadnagy nem gondolkozott. Szeme a zöldből el tűnő, majd ismét fölbukkanó pirosságot vigyázta, a lelke pedig, ben kalandozott a város egyik kis utcájának szép háza körül. Így ment előre. A legények a nyomában. Egyszerre csak eltűnik a pirosság és ritkulni kezd az erdő. Belátszottak már az átellenben levő óriási hegyek, melynek tetejét az ég simogatta és néhány percz múlva künn volt a csapat az erdőből. Gajdos hadnagy sorba állította legényeit, büszkén pödrött egyet a bajuszán és mosolyogva nézett végig az országúton, melyen gyorsan haladó kocsi verte föl a port.

A kaszárnya udvarán állott már Gajdos hadnagy a legényeivel, a mikor Klenk kapitány a századdal megérkezett. Majd leesett a lóról, a mikor a hadnagy feszesen elője állott:

— Kapitány ur jelentem alásan, berukkoltam!

— Hát megtalálta az utat?

— Megtaláltam, kapitány ur!

* * *

Cselőki erdő, cselőki erdő! de sokat emlegetnek téged! Két fiatal lélek tele örömmel, igaz boldogsággal s az egész város nagy mulatsággal. Klenk kapitány kudarcot vallott s az egész város neveti. Egy furfangos leányész fogott ki rajta, az erdőmester szép lányának. Honkának az esze. Gajdos hadnagynak ő volt a talizmánya. A viruló hajadon, épen olyan gyönyörűséggel nézett a daliás hadnagyra, mint ahogyan Ilike korában nézte a kamasz gyereket. Tudta az egész város, hiszen kis városban nincsen titok, hogy egy pár lesz belőlük és az öreg nének titkon összemolyogtak, valahányszor együtt látták a két fiatal teremtest. Pedig erre bőven volt alkalmuk. Gajdos hadnagy félév óta volt a városban, ahol iskolába járt és azóta, ami szabad ideje volt, az erdőmester házában töltötte, ahol szívesen látták. Az este is ott volt és elmondta, hogy másnap gyakorlat lesz a cselőki erdőben.

— No, és maga fél ettől? kérdezte a leány.

— Miért félnék? hiszen nincsen fenévad az erdőben!

— Az nincs, de ut sincs ám! Nem tud ilyenkor az erdőben eligazodni más,

nyozván, a bíróság visszavonul s rövid szünet után az elnök felolvassa a kérdéseket, úgy a mint azokat a bíróság megállapította, s ezután felkéri az ügyészt a vádbeszéd elmondására.

Dr. Fr. Kiss János, kir. ügyész meggyőző erővel és szónoki hévvel csoportosítja vádbeszédében a gyilkosságok körülményeit s a tárgyalás folyamán felmerült bizonyítékok összegezése után bebizonyítottak látja a vádak, kéri a vádlottakat a vádhatározatban körülírt cselekményekben bűnösnek kimondani.

Ezután dr. Kecskeméti Lajos, Sáfrán védője tartott szépen átgondolt védbeszédet s védekezésnek teljes felmentését kéri, Kovács István, özv. Tóth Lajosné védője hasonlóképp igyekezett védekezésnek ártatlanságát bizonyítani. Darányi Ferencz Fekecs Béni védelmében igyekszik kimutatni a bizonyítékok elégtelenségét és annak lehetetlenségét, hogy Fekecs éppen Sáfránnal, akivel haragban volt, szövetkezett volna a gyilkosságra.

Ezek után a bíróság következőleg szövegezte az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket:

a) Sáfrány Lászlóra vonatkozólag:

1) Bűnös-e Sáfrán László abban, hogy 1898. évi október hó 20-án éjjel tíz óra tájon Ó-Kécskén Karsai András koresmája előtt id. Tóth Lajost előre megfontolt szándékból megölte, anélkül, hogy ezen cselekménye, a miatt, hogy ennek elkövetésekor öntudatlan részeg állapotban volt, neki be nem számítható?

2. Ha nem. Bűnös-e Sáfrán László abban, hogy 1898. évi október hó 20-án éjjeli tíz óra tájon Ó-Kécskén Karsai András koresmája előtt id. Tóth Lajost szándékosan, de szándékát nem előre megfontolva, megölte anélkül, hogy e cselekménye, amiatt, hogy ennek elkövetésekor öntudatlan részeg állapotban volt, neki be nem számítható?

3. Bűnös-e Sáfrány László abban, hogy 1899. évi október hó 20-án reggel 6 óra tájon Ó-Kécskén H. Nagy Lajost, azáltal, hogy többször megütötte, szándékosan bántalmazta és ezáltal annak 20 napnál tovább tartott sérüléseket okozott: anélkül, hogy e cselekménye, amiatt, hogy az öntudatlan részeg állapotban követte el, neki be nem számítható?

4. Bűnös-e Sáfrány László abban, hogy 1899. évi október hó 20-án az ó-kécskei szőlők között Szürszabó Balázst előre megfontolt szándékból megölte, anélkül, hogy ezen cselekménye, amiatt, hogy

csak a papa meg én. És a maga kapitányáról tudják ám a városban, miért viszi az új hadnagyokat az erdőbe. Maga nem hallotta?

— Nem. Láttam ugyan, hogy ma, mikor kiadta a parancsot a holnap gyakorlatra, a tisztek összemosolyogtak, de nem törődtem a dologgal.

— Kiviszi, hogy eltévedjen, hogy csak estére térjen haza és a tisztek nagyot nevessenek magán. De nem fognak nevetni. Megkérem a papát, jöjjön ki velem holnap kocsin és én kivezetem magát az erdőből.

Boldogan váltak el egymástól és Ilonka megtartotta szavát.

A cselőki erdőben most is hangosan füttyül a rigó, szerelmesen suttognak a falevelek, de a nyulak hiába vigyáznak, nem látnak-e katonacsapatot. Klenk kapitány, amióta Gajdos hadnagy hamarabb hazaért, mint ő, a pedagógiai eszközök közül kitörölte a cselőki erdőt és ha vidám estéken a kávéházban szóba került a cselőki eset, félig haragosan, félig nevetve mondja:

— Csak asszony ne avatkozzék a dolgunka!

öntudatlan állapotban volt, neki be nem számítható?

5. Ha nem. Bűnös-e Sáfrán László abban, hogy 1899. évi október hó 20-án az ó-kécskei szőlők között Szürszabó Balázst szándékosan, de nem előre megfontolt szándékkal megölte, anélkül, hogy ezen cselekménye, amiatt, hogy ennek elkövetésekor öntudatlan részeg állapotban volt, neki be nem számítható?

b) özv. Tóth Lajosné illetőleg:

6. Bűnös-e özv. id. Tóth Lajosné, szül. Szekeres Julianna abban, hogy férjének, id. Tóth Lajosnak Ó-Kécskén, Karsai kocsijában előtt 1898. október hó 20-án éjjeli 10 óra tájon történt megölésére mást szándékosan, előre megfontolt szándékkal rábirt, anélkül, hogy ezen cselekménye, azért, mert férjének vele szemben tanusított kegyetlen bánásmódja miatt öntudatlan állapotban volt, neki be nem számítható?

7. Ha nem. Bűnös-e özv. id. Tóth Lajosné szül. Szekeres Julianna abban, hogy férjének id. Tóth Lajosnak Ó-Kécskén Karsai kocsijában előtt 1898. október hó 20-án éjjeli 10 óra tájon történt megölésére mást szándékosan, de nem előre megfontolt szándékkal rábirt a nélkül, hogy ezen cselekménye, azért mert férjének vele szemben tanusított kegyetlen bánásmódja miatt öntudatlan állapotban volt, neki be nem számítható?

8. Bűnös-e Fekecs Béni abban, hogy Szürszabó Balázsnak az ó-kécskei szőlők között 1898. okt. 20-án történt megölésére mást szándékosan előre megfontolt szándékkal rábirt?

9. Ha nem. Bűnös-e Fekecs Béni abban, hogy Szürszabó Balázsnak az ó-kécskei szőlők között 1898. okt. 20-án történt megölésére mást szándékosan, de szándékát nem előre megfontolva, rábirt?

Hosszas szünet után, mialatt a több száz főre menő sokaság izgatottan várta az eredményt, visszatért a terembe az esküdtszék s főnöke, Szabó Márton ügyvéd, a szokásos fogadalom előrebocsátásával a következő verdiktet hirdette ki:

Az első kérdésre: Nem.

a 2-ik " Nem.

a 3-ik " Igen. (7-nél több szavazattal.)

a 4-ik " Igen. (7-nél több szavazattal.)

az ötödik kérdés elesvén,

a 6-ik kérdésre: Nem.

a 7-ik " Nem.

a 8-ik " Igen. (7-nél több szavazattal.)

a 9-ik " elesett.

E szerint az esküdtszék Sáfrány Lászlót Tóth Lajos meggyilkoltatásában nem vétkesnek, Nagy Lajos súlyos testi sértés dolgában, valamint Szürszabó Balázst meggyilkoltatásában vétkesnek; özv. id. Tóth Lajosné a férje meggyilkolására való fölbujtásban vétkesnek és Fekecs Béni a Szürszabó Balázst meggyilkolására való fölbujtásban szintén vétkesnek mondotta ki.

A törvényszék visszavonult, hogy a verdiktet megfontolás tárgyává tegye. Megint szünet következett tehát, melynek végével az elnök közölte az esküdtekkel a törvényszék ama fölvilágosító figyelemztetését, hogy a kérdések mellé a domináló szavazatok száma pontosan beirandó, s csak a kihirdetésnél szabad a „hétnél több” kifejezést használni, mivel a szavazatok száma nem tartozik a nyilvánosság elé, de az akták közt pontosan meg kell hogy legyen. Fölhívta továbbá az elnök az esküdtek figyelmét arra a körülményre, hogy amíg Tóth Lajos meggyilkoltatásában Sáfrány Lászlót nem bűnösnek találták, addig özv. Tóth Lajosné, aki Sáfrány László felbujtásával van vádolva, a felbujtásban bűnösnek mondották ki. Ebben a verdiktben — mondá az elnök — nincs feltétlenül ellenmondás, mert lehet, hogy Sáfrány László ártatlan és özv. Tóthné mást bujtott fel férje megölésére; kéri azonban az esküdteket, ve-

gyék fontolóra megegyezzen a kérdéseket s amennyiben tényleg az a meggyőződésük, amit főnökük kihirdetett, maradjanak amellett.

Az esküdtek erre ismét visszavonultak. Késő délután volt, amikor főnökük kihirdette az új verdiktet, amely mindenben megegyezett az elsővel, csak Tóth Lajosné bűnössége kérdésében nem. Mig ugyanis első ízben azt mondták ki, hogy Tóth Lajosné a felbujtásban bűnös, ezuttal ránézve azt a verdiktet hozták, hogy nem bűnös. Az első verdiktet tehát az esküdtszék Tóth Lajosnéra vonatkozó részében visszavonta s megváltoztatta.

A törvényszék erre visszavonult s hosszas tanácskozás után meghozta a maga ítéletét. Ezt az elnök a következőkben hirdette ki:

A kecskeméti kir. törvényszék Sáfrány Lászlót az esküdtek verdiktje értelmében a Nagy Lajos ellen elkövetett súlyos testi sértés büntetésében, valamint a Szürszabó Balázst ellen elkövetett gyilkosság büntetésében bűnösnek mondta ki s össz büntetésül *életfogytig tartó fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre* ítéli, a fegyházbüntetésből a vizsgálati fogság által két hónapot kitöltöttnek véve; Fekecs Béni a Szürszabó Balázst ellen elkövetett gyilkosság büntetésében mint fölbujtót ugyancsak az esküdtek verdiktje értelmében bűnösnek mondja ki s ezért *életfogytig tartó fegyházra* ítéli, a vizsgálati fogság által a fegyházbüntetésből két hónapot kitöltöttnek véve. Mindkét elíteltet egyetemlegesen kötelezi a törvényszék özevgy Szürszabó Balázsnak 360 korona évi járadék fizetésére és 40 korona temetési költség megtérítésére, azonkívül Sáfrányt külön kötelezi Nagy Lajos részére 83 korona megfizetésére. Mindkét elíteltet elmarasztalta a törvényszék a rabtartási költségek megfizetésében is, a melyeket azonban Sáfrányra nézve egyelőre behajthatatlanoknak nyilvánított. Sáfrány Lászlót a Tóth Lajos ellen elkövetett gyilkosság és özv. id. Tóth Lajosné a gyilkosságban való fölbujtás vádjára alól a törvényszék az esküdtek verdiktje alapján fölmentette. Sáfrányra nézve enyhítő körülménynek vette a törvényszék azt, hogy egész éjjel dorbézolt s öntudatlan nem volt annyira birtokában, hogy a legmagasabb büntetést alkalmazhatta volna rá, Fekecs Béni végre pedig enyhítő körülménynek vették a váttalan előéletét és nagy családját.

A kir. ügyész, aki halálbüntetést indítványozott, bejelentette, hogy súlyosbításért s azért is főlebb viszi az ügyet, mert az ítélet fölmentő részét sem teheti magáévá. Az esküdtek verdiktje ellen pedig semmisségi panaszszal él.

Semmisségi panaszt jelentettek be az elítéltek s azok védői is.

Özv. Tóth Lajosné a törvényszék azonnal szabadlábra helyezte, az elítéltekre nézve pedig kimondotta, hogy azokat továbbra is fogságban tartja.

Szentes János.

— Egy husz esztendősz színész pálya. —

Vagy huszonkét esztendeje lehet, hogy egy vagyonos budapesti polgár aggodalommal tapasztalta, hogy nagyreményű fiacskája ugyancsak hátramarad a gyakorlati tudományokban. Bizonyítványai, melyeket a *Röser-féle* nevelőintézetből, ahol a kereskedelmi tanfolyam növendéke volt, haza hozott, legalább e mellett a föltevés mellett látszottak tanuskodni. És az öreg ur komolyan csóválta a fejét:

— Te fiu! Hát te nem akarsz tanulni?!... Mi lesz belőled, ha te egyremásra ilyen rossz bizonyítványokat hozol haza?! Semmi!... Mert én nem fogom

hiába fizetni a drága tandíjat. Leszel suszter inas! Pedig azt akartam, hogy okosabb ember légy apádnál...!

A fiatal *Szentes Jancsi* — mert róla van szó — zavartan, szemlesütve hallgatta a komoly apai korholást. Titokban meg is fogadta, hogy már ezután csakugyan neki fekszik azoknak a fránya tudományoknak, a melyeket ő teljesen fölöslegeseznek tartott. Jött azonban az este és Jancsi gyerek teljesen megfélemlítve fogadalmáról, ment a nemzeti színházba — statisztálni! És a rajongó gyermeklélek ott a legnagyobbak között, szívta magába a dicsőség emésztő, részegítő illatát; a színpad csápos levegőjét. Egy új világ, telve fényvel, ragyogással, tárult fel a fiu lelki szeméi szeméi előtt. Egy világ, a melynek csak fényét látta és árnyát nem sejtette.

És Szentes Jancsi szűknek érezte az iskola kopott padjait, fojtogatta őt a tanytermek zárt levegője. Lelke a szabadba vágyott, röpdülni akart. Fel, fel a magasba, oda a ragyogó nap közelébe, ... fürödni a dicsőség forró, éltető sugárözönében...

Nem gondolt Ikarus szomorú meséjére... És ha gondolt is, ő erősebbnek érezte magát Ikarusnál...

Szentes Jancsi egy szép napon buscut mondott az iskolának.

Az érettségi tézisek, a melyek akkor már előtte feküdtek, amugy sem feleltek meg az ő egyéni izlésének. Követte lelk ideálját.

Egy este a Szentes-család a Népszínház egyik másodemeleti páholyából nézte az előadást. A mosolygó arcok azonban hirtelen megnyultak, mikor a szülők egyik kardalosban, a cifra jelmez daczára is, felismerték saját nagyreményű fiacskájukat. Az anya valósággal kétségbeesett, míg az apa, a ki a színészetet egyáltalán nem tartotta tisztességes kenyérkeresetnek, rettentően felháborodott.

Jánosunk az előadás után a legnagyobb lelkinyugalommal jött haza. Nem sejtett semmit, mert esti elmaradásai miatt, soh' sem vonták kérdőre. De mégis feltűnt neki, hogy szülei még nem feküdtek le, azonban ennek a körülménynek sem tulajdonított nagyobb jelentőséget. Mennyire meg volt azonban lepve, midőn a szobába belépve atyja gyanus mosolylyal nyújtja felé a kezét:

— Kedves fiam, gratulálok a ma esti fényes szereplésedhez!... Jancsi elsápadt és szótlánul bámult apjára. Ez pedig zavartalan folytatá:

— Hát mondd csak, édes fiacskám, mennyi fizetést is kapsz te ott a színházban?...

Jancsi úgy érezte, hogy nagyon kitűnő dolog volna ebben a pillanatban egy sülyesztőn eltűnni. Persze ez az óhaja nem teljesült s így kénytelen volt valahogyan kinyögni, hogy fizetés bizony még nem jár és valószínűleg, még egy jó darabig, nem is fog járni.

— Ugy!?! szökött az öreg ur, a ki előtt rögtön érthető lett fiacskájának rossz bizonyítványa.

A további vallatás folyamán persze az is kiderült, hogy Jancsi ur már hosszabb ideje oldalba rugta az iskolát s a tandíjat részben magán, részben pedig művészeti célokra használta fel.

— No hát most majd én adom ki a fizetésedet, te jó madár!... szökött az öreg

s ezzel előhuzta a legvastagabb csibukszárat és demonstratív bebizonyította szerelmes magzatának, hogy a csibukszár mennyire szívós és hasznavehető. Jancsi kénytelen volt elismerni, hogy a pipaszár jóval erősebb nálánál, mert másnap reggel nem tudott felkelni. Néhány nap múlva azonban összeszedte magát és szomorúan várta a bekövetkezendőket. Azok nem is maradtak el. Az öreg semmiképen sem volt hajlandó megbékülni.

— Az én fiam nem lesz csavargó, nem lesz komédiás! Vagy, ha igen, velem egy fedél alatt nem marad! Ez volt az ultimátum. Jancsinak össze kellett szednie sátorfáját és elhagyni a szülői házat.

Felkereste néhai jó *Kovács István* bácsit, a ki akkor a Népszínház érdemes tagja és a színész-egyesület könyvelője volt.

Ez a derék ember aztán pártfogásába vette a fiatal Szentes Jancsit. Besorozta az egyesület tagjai közé, kiállított számára egy tagsági könyvecskét és elszerződtette a fiut *Gáspár Jenő* társulatához.

És János ur utnak indult Magyar-Óvár-ra, ahol a társulat (össze-vissza 16 ember) akkor állomásozott. Utravalóul nem vitt mást, mint izzó lelkesedését, a jó reménységet és néhány ezüst piczulát, melyet még a szerető édesanya dugott titokban a zsebébe. Az első kellemetlenség, mindjárt utközben érte a fiut. Ugyanis Győrben, ahol hosszabb ideig állt a vonat, kiszállt, hogy valami harapni valót szerezzen. Mire dolgát elvégezte, arra a szomorú tapasztalatra jutott, hogy a vonat bizony nélküle ment tovább. És nem elég a bajból egy; még a pénztárczáját is, melyben azt a néhány piczulát őrizte, elvesztette. Szegény Jancsi, talán azóta sem állt olyan közel a síráshoz, mint abban a szomorú pillanatban. Végre is nem maradt egyéb hátra, mint a kis czók-mók egy részén, elfogadható feltételek mellett tud adni. Erre nézve, rövid tárgyalás után meg is egvezett a vasuti vendéglő főpinczérével. Ez a meczenás pinczér, két új ing ellenében, ellátta Jancsit annyi tőkével (körülbelül 1 firt 20 kr.), amennyi a tovább utazásra szükséges volt.

Igy azután elérkezett minden egyéb baj nélkül, a rendeltetési helyére.

A társulat elég rokonszenvesen fogadta a csinos fiut, a ki csakhamar megnyerte kollegái és a közönség elismerését. Notabene, akkor még lírai szerelmes volt János ur. Magyar-Óváron igen jól folyt a dolga neki is, meg a társulatnak is. Innen aztán áttették működésüket Mosonyba. Rossz napokra virradt szegény Jancsi abban a városban. A közönség nem igen érezte szükségét a színháznak és tudjuk azt, hogy a színház és a színházi pénztár mennyire egyenes arányban állnak egymással. Ha üres marad az egyik, üres marad a másik is. A director gázi helyett kénytelen volt tagjait jó szóval és ígéretekkel tartani. Jánosunk hősileg tűrte ezt az állapotot, mindaddig, amíg csak bírta. Délutánonként a primadonnához járt el ozsonnára, akihez némi gyöngéd szívbeli érzelem is vonzotta. Ezek a délutáni ozsonnák képezték a jó fiunak összes és egyedüli kosztját.

Ez így tartott teljes két hétig. De hát elvégre is, a fiatal gyomor megsokalta ezt az olympi kosztot és Jancsi megbetegedett. Kénytelen volt akkor aztán bevallani, hogy a primadonna ozsonáiból élt

14 napon keresztül. A director iszonyuan restelte a dolgot. Avval mentegetőzött, hogy ő Szentes urat vagyonos gyerekek hitte és restelt neki 20—30 krajczár májdlingot (osztalék) kínálni.

Jancsi meg bevallotta, hogy ő büszke volt arra, hogy pénzt kérjen! Azóta sokkal praktikusabb lett ő is!

Gsakhamar összeszedte magát Jánosunk és hogy az anyagiakra nézve mégis némileg biztosítva legyen, 20 krajczárnyi napidijért elvállalta a lámpák tisztogatását és a nézőtéri székek rendezését. Hogy eme nagy fontosságú tisztségeknél emberül mefelelt az természetes. Minthogy ez a 20 krajczárnyi napidij biztos existenciát nyújtott neki. Ez időtől kezdve nem is szorult többé a primadonna ozsonájára.

Gáspár Jenő társulatától Szentes Jancsi *Balogh Lajos* igazgatóhoz szerződött szerelmes színésznek és »tenoristának«. Itt már tisztességes gázi járt neki. Havi 25 pengő forintot kapott. És ezért a pénzért a következő nagy horderejű dolgokat kellett elvégeznie: szerelmes szerepeket játszani, kórusban énekelni, színpad építkezésnél segédkezni, szükség esetén ügyelni és mozdulások alkalmával a kocsikra felvigyázni. Jancsi el is végezte mindezeket a teendőket, sőt ezenfelül szoros barátságra lépett, az igazgató vele egykoru fiával. Talán ez utóbbinak köszönheti, hogy nagyobb kellemetlenségei nem voltak a társulatnál. A közönségnek mindenütt kedvence volt Jancsi. Ez aztán annyira elkapta a gyereket, hogy a következő évre 5 firt gázi emelést követelt. Balogh igazgató ennek hallattára elámult. Erre nem volt felkészülve. Hiszen ennyi vakmerőségre a legvénebb ripacsok sem emlékeznek!! — Gázi emelés!... Ki hallott még ilyet?!...

Szentes Jancsi otthagya Balogh-ot és társulatát. Felment Budapestre és sikerült szülőit nagy nehezen annyira kiengesztelni, hogy megtűrték odahaza.

Akkoriban *Károlyi Lajos* volt a »Budai szinkör« igazgatója. Ennek megtetszett a csinos élénk fiu és szerződtette őt az első időre gázi nélkül. Itt is eltöltött egy darab időt János ur, míg végre innen Krecsányi Ignácshoz került, kardalos és segédszínésznek. Az élesszemű director felfedezte a szorgalmas és ambíciózus fiuban a tehetséget és színpadra termettséget. Erősen foglalkozott vele, tanította, buzdította és amellettt folyton erős és erősebb szerepeket bízott rá. Megjegyzem, hogy itt még mindig lírai szerelmes és naturburch volt János.

A folytonos foglalkozásban tehetsége mindinkább fejlődött, felfogása erősödött és Jánosunk álmodozott tapsról, dicsőségről, a melyből addig nagyon szűken jutott ki neki. És hiába deklamálta a legnagyobb szenvedélylyel a szerelmi vallomásokat, a taps csak nem jött meg. János ambícióját és hiúságát szörnyen sértette ez a sikertelenség. Egyszer aztán Závodszy Teréz (most Komjáthynek, a debreczeni directornak a felesége), felnyitotta a szemét:

— Te Jankó, fogalmad sincs róla, hogy mennyire fura, mennyire komikus vagy te, mikor szerelmet vallasz. Bizony isten, te pályát tévesztettél. Légy komikus, meglátod, hogy milyen sikereid lesznek!...

És így történt. Jankónak ugyan nem

igen ment a fejébe ez a dolog, de mégis megkérte Krecsányit, adna neki egy komikus szerepet. Krecsányi teljesítette a derék fiu kívánságát és az első komikus szerep, a melyben Jancsi az első igazi, őszinte tapsot kapta, »Peti béresfiú« volt az »Igmándi kis pap« című népszínműben.

Az első a ki gratulált neki, maga *Závodszy Teréz* volt. Megveregette a Jankó gyerek arcát és szólt:

— Látod, buta Jankó! No csak igyekezz!!

Több évig volt Jánosunk Krecsányinál. Időközben szülői is elhaltak s a gyász évben János a fővárosban maradt, ahol nyáron *Feld papa* Városligeti szinkörében működött. Onnan *Komjáthy*-hoz szerződött Debreczenbe, ahol valósággal bálványozta őt a közönség. Ott érte meg legnagyobb művészi sikereit, a melyekre mindig büszkeséggel és boldogsággal emlékszik vissza.

Onnan ide jött hozzánk s mi szeretetünkbe fogadtuk ezt az igazán kitűnő művészt, a ki szívének minden szálával, lelkesedésének teljes melegével ott el a színpadon. Alakításai, melyekből mindig az ő meleg szíve, aranyos kedélye szól hozzánk mindenkor lebilincselnek bennünket. Komikumában mindig megtaláljuk, a nagymennyiségű jellemző erő mellett, az ő egyéni kedvességét, az ő kifogyhatatlan vidámságát.

Tehát husz esztendeje. Szinte hihetetlen, hogy annyi idő alatt, ebben a nyughatatlan, nem ritkán gyötrelmes életben, ily frissen tudta megtartani kedélyét és érzelemvilágát. Mert haj nagy idő husz év. És kétszeresen nagy idő a színésznél!!

Tisztelet tehát Szentés Jánosnak, a ki igazán dicsőséggel járta meg azt tövises, göröngyös utat, a mely idáig vezet. Óhajtjuk, hogy még sokáig és fokozódott dicsőséggel járja!!

—s. —o.

Közgyűlés.

A város törvényhatósági bizottsága f. hó 7-én a Földváry-féle földbirtoknak a város részére való megvétele és a vasuti sétaterről a szolnoki közígy vezető út létesítése tárgyában rendkívüli közgyűlést tartott.

Ismeretes, hogy Kada Elek polgármester úr útján a városi tanácsnak tudomására jutott, hogy a Földváry-féle pusztabaracsi 3500 kat. holdas földbirtok eladó s valószínűleg jutányosan megszerezhető. Mivel pedig a város jószágtenyésztésének fentartása és fejlesztése érdekében szükséges minél több közlegelőről gondoskodni, de másrészt a város közönségének azon eddig követett eljárása is — mely szerint a tulnyomó részben földmiveléssel foglalkozó lakosság megélhetésének biztosítására és fejlődő igényeinek kielégítésére földbirtokait a lakosság között részint tulajdonul, részint bérbe apró részletekben átadja, gondoskodást igényel olyan irányban, hogy a világszerte mutatkozó szociális bajok kifejlődésének megakadályozására nálunk teljesen elegendőnek bizonyult ezen eszköz a város közönségének mindenkor kellő mértékben rendelkezésére álljon s annak alkalmazásához szükséges földterülettel a jö-

vőben is rendelkezessék: a városi tanács kívánatosnak látta ezen földbirtok megszerzését.

Ehhez képpest a bizottsági közgyűlés szavazás útján egyhangulag elfogadván a városi tanács ajánlatára a Földváry pusztabaracsi földbirtoknak 320 ezer korona vételárban leendő megvételét, az ügy lebonyolítására nézve elhatározta, hogy a 320 ezer korona vételárból 160 ezer korona a miniszteri jóváhagyástól számított 8 nap alatt, a másik 160 ezer korona pedig egy év alatt bármikor fizethető, az utóbbi részlet után azonban 1900. évi április 1-től 5 $\frac{1}{2}$ % -os kamat jár.

Ezen kívül a város közönségének a következő terheket kell viselnie: Az első részlet után a nyugta bélyegét, 500 koronát; a bérlők által biztosítékul letett 4000 korona visszafizetését s a bérlők által ültetett 10 hold szőlőért szerződésileg kikötött 3000 koronát, összesen 7500 koronát.

Ezzel szemben azonban magán a földbirtokon kívül a város tulajdonába jut a bérlőknek leltár mellett átadott összes butorzat, boros hordók és kádak stb., valamint a bérlet megszűnése után a haszonbérlők által a bérlet kezdetén átvett mennyiségnek megfelelő mennyiségben visszahagyandó takarmány, mely utóbbi hozzávetőleges számítás szerint egymagában mintegy 8000 korona értéket fog képviselni.

A mi a vételár fedezetét illeti, az első részletfizetés — 160,000 korona — az ideiglenes kölcsönből még fel nem használt 400,000 koronányi összegből teljesíthető lesz; mivel azonban ezen összeg meghatározott célokra szolgál és így visszatérítendő, másfelől pedig a második részlet fedezéséről is gondoskodni kell: a városi tanács e célra a felveendő 3 milliós kölcsönt találja kijelölendőnek, mert ebben egy jelentékeny összeg előre nem látható kiadásokra illesztett be s a többi címeknél is lehetséges lesz megtakarításokat mutatni fel. Ha pedig a pénzügyi viszonyok ezen kölcsön felvételét továbbra is akadályoznák, vagy a szükséges összeg abból a kijelölt célok sérelme nélkül kiszakítható nem lenne: ezen célokra külön községi, vagy jelzálogos kölcsön felvétele mondandó ki. Akár a 3 milliós kölcsönből, akár külön községi vagy jelzálogos kölcsönből fog fedeztetni a birtok vételára, ezen kölcsön kamatainak és törlesztési részleteinek fedezésére első sorban a megvásárolt birtok jövedelme jelölendő ki, mely a jelenlegi bérlet megszűnése után remélhetőleg magasabb lesz, másodsorban pedig a nyíri erdő mellett most felszabadult, illetőleg a város rendelkezése alá visszabocsátott katonai lövőtér 6—700 holdnyi területének — mely parcellázás útján kis részletekben eladandó — 240—260,000 koronában előirányozható vételára után befolyó kamatok azon része, mely ezen most legelőnek használt terület jelenlegi csekély jövedelmét felülhaladja.

Ugyanezen alkalommal elfogadta a közgyűlés a tanács ama javaslatát, hogy a vasuti sétaterről a szolnoki közígy vezető út, részben vétel, részben kisajátítás útján haladéktalanul létesíttessék.

Színház.

Folyó hó 3-án az angolok nagyhirű drámairójának, *A. Pineronak* bohózata, az »Aeneas papa« került színre. Vaskos humorú, kissé elnyújtott darab, melynek bonyodalma az, hogy egy rendőrbíró családjának férfi- és nőtagjai külön-külön mulatnak ugyanegy vendéglőben és a záróra túlhágása miatt a rendőrség elcsipi őket. A férj és fia megugranak, de a nőket és kísérőiket Paskel Aeneas rendőrbíró, (aki nem más, mint a megugrott férj) kénytelen egynapi fogházra itélni. Persze a végén minden kiderül és a függöny általános megbocsátás közt ereszkedik alá. Legmulatságosabb a 2-ik felvonás két képe, a chambre separéék és a rendőrség jelenetével.

Ezt a mesét hamisítatlan angol humorú alakok bonyolítják: a második férje előtt éveit titkoló özvegyasszony, rövid nadrágban járatott, de remekül korhelykedő fia, az első kirugásba bele vesztett komolykodó rendőrbíró, az Indiából hazatért ezredes, a papucsockal flirtelő úri hölgy, a házassági ígéret írásba vételét kikönyörgő zongoramesternő, a medvecukorral táplálkozó köhögős másik rendőrbíró, az ezüstlakodalmára kötött vörös nyakkendőjét szégyenlő rendőrségi irnok, a vizsga rendőrtizedes, a konfidens inas, vendéglős és pinczér. A második felvonás drasztikus komikumú helyzetein sokat nevetett a közönség.

Pedig az előadás, még a 6-ik ismétlésén is, meglehetősen készületlen volt. A szerep nemtudás általános, mit a legmesszebb menő mókázás sem leplezhetett. *Szentés* Aeneas papája és *Mezei Kálmán* nyers ezredese sem voltak annyira kidolgozva, a hogy e két hedvenczünktől megszoktuk De humoruk tárházából jutott azért e kabinetalakokra elég. *Aitner Ilka* az éveit letagadó második feleséggel, *Kardos* a korhely deákkal, *Várfalvi Anna* a fifikus zongoramesternővel, *Kende Paula* és *Rajz Ödön* egy makranczoskodó jegyespárral, *Magas* egy pompásan játszott konfidens inassal, *Gömöri, Szabadvs. Somlár* a rendőrség kisebbrendű embereivel igyekeztek a darabot sikerre vinni.

Egyik szereplő a színpadra vitte szerepét és úgy olvasta, de megtehették volna mind, mert ha a sugó lapozott, össze-vissza beszéltek mindenfelét, vagy elhallgattak. Nem volna jó, ha a hanyatló saisonban ilyesmi gyakran ismétlődne. Egyáltalán kellett nekünk ez a darab?

Vasárnap, 4-én, *Teleki Miklós* régi népszínművét, az »Angyal Bandi«-t eleve niték fel. Mi is hangoztattuk elégszer, hogy a régibb színmű-irodalomból sokat lehetne a műsor gazdagítására fölvenni, főképp nagy repertióra kénytelen vidéki színháznál. De *Teleki* darabjai nagyon is korán évülő színészdarabok, hatásos szerepein igen érzik a mache. Ügves dramaturg keze javíthat itt, a mint a népszínmű-irodalom nagyrésze (a népiesnek helyesebb irodalmi felfogása következtében) rászorul erre. A magyar dráma elég korán felkapta a betyár alakját, a pesti színtársulatnak már 1812-ben »Angyal Bandi« volt a legjátszottabb darabja s öt évre rá a gatyás *Rinaldó Rinaldini*, »Zöld Marczli« vonult be, kinek viselt dolgai bizonyos érzékeny és morális elemnek sincsenek

hijával. A kalandos rabló ezentúl kiszorul a szinpadról és helyét a romantikus szemüvegen látott betyár foglalja el. Nincs mit szégyenlenünk e betyár romantikán, hiszen Schiller »Haramjái«-t és Vulpius »Rinaldó«-ját ma sem küszöbölte még ki a német irodalom. A magyar szinpad betyárdarabjaiból lehetne tán többet is feleleveníteni, persze kellő kritikával: hadd lássuk e tipust minden változatával. A vasárnapi előadás, méltóan a darabhoz, chablonszerű ledarálás volt s ha följegyezzük, hogy Szentes, Aitner Ilka, Rajz, Kürti Sarolta, Magas, Kemény, Pogány Janka, Gömöri, Szabados játszották a nagyobb szerepeket, eleget tettünk kötelességünknek.

Hétfőn, 5-én, a »R o c a m b o l e«-t ismétlék.

A felelevenítésre szánt *Lecocq-operetek* sorát folyó hó 7-én és 8-án a »Kis-asszony feleségem«-t invitotta meg. A Shakespeare »Cymbelin«-jét utánzó szöveg vesztett már érdekességéből, hanem a zene bájos, friss, invencziótól duzzadó maradt. Ez a dallamos, szingazdag Lecocq többet ér az ideai műsor legtöbb újdonságánál és magával ragad mindenkit.

Az előadás igen jó volt, látszott rajta *Haber Miksa* karmester és *Mezei Kálmán* rendező szerencsés keze. Ilyen operett-esték, mint az idén, nem voltak még és egyhamar aligha lesznek színházunkban.

A szereplők közül *Kapossy Józsa* Marjolaine-jét illeti a palma. Több ének-számát megismételtették és igen sokat tapsoltak braovuros énekéért, játékaért. *Pogány Janka* ügyesen helyettesíté a tenoristát, játékban feledteté is. *Staud Margit* a hővérű Avelinnel, *Kemény* a nőhódító Hanniballal, *Szentes* és *Gömöri* burleszk szerepeikkel derekasan hozzájárultak a sikerhez. Miért nem lehet ilyen összhang a drámai estéken?

A fenti siker arra indítá az igazgató-ságot, hogy a »Kertészleány«-t a »Kis herceg«-t és a »Kis menyecské«-t, is bele illeszse műsorába. Egyáltalán a régi színház slágereit egyre-másra előszedik és vendégszereplésekkel is élénkíteni fogják a saison hátralevő részét. Ez aztán szép búcsú Micseyék részéről.

A vendégek sorát az itteni közönség egy kedves ismerőse, *Békés Gyula* nyitotta meg 9-én a »Durand és Durand«-ban Coquardiert játszotta, mely szereppel Rakodczayék idejében e francia bohózatot sikerre vinni segített. Kevesen voltak a nézőtérén (B. csoport!), de annál melegebben üdvözölték és az est folyamán többször kitapsolták. Kitűnően adta az apóst, a ki abban a tudatban édeleg, hogy veje, a híres Durand, védőügyvéd és a vélt fűszeres névrokonnal lenézően bánik, pedig voltaképp veje a fűszeres és csak bitorolja az ügyvédség rákényszerített látszatát. Micsoda falrengető kacaj, mikor a valót megtudja! Nem a régi Békést láttuk viszont, hanem a művészet lépcsőjén feljebb haladt alakítót, a ki a komikum intimebb eszközeivel éri el az igazi hatást. Mellette *Aitner Ilka* vidéki anyósát, *Rajz* fűszeresét, *Kende Paula* merész »petite dame«-ját, *Gömöry* maszkban és énekbeszédben ellenállhatatlan komikumú hebegő javanonját, *Kürti Sarolta* ideges fiatal menyecskéjét, *Várfalvi*

Anna fiatal leánykáját kell megdicsérnünk. Néha felvonásközben is felhangzott a taps és a kaczagás állandó volt a nézőtérén.

(lb.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Horváth Döme emlékezete.** F. hó 14-én lesz évfordulója annak a szomorú napnak, hogy városunk nagy fia, Horváth Döme ny. kir. táblai tanácselnök, aki szülővárosa iránt táplált nagy szeretete, a közügyek körül kifejtett lankadatlan buzgósága és a közművelődés céljaira tett nagylelkű adományai által Kecskemét város történetébe maradandó betűkkel írta nevét, — családja s a város minden polgára legnagyobb fájdalomra elhalálozott. Az évforduló alkalmából a hálás család intézkedésére f. hó 14-én, szerdán d. e. 9 óra-kor a róm. kath. nagy templomban gyász-istenisztelet tartatik az elhunyt lelki üdvéért, melyen mint értesülünk, a család összes tagjain kívül a megboldogult barátjai, tisztelői, az általa annyira kedvelt tanintézetek és a közönség, — hogy kifejezést adjon kegyeletének és hálás elismerésének — teljes számban kíván résztvenni.

— **Az új színigazgató.** A színügyi bizottság javaslatára a városi tanács f. hó 7-én délután tartott ülésében négy pályázó közül teljes egyértelműséggel a színház igazgatójává *Kövessy Albertet*, az ó-budai »Kisfaludi-színház«- érdemes igazgatóját bizta meg, mint a kiben legtöbb garantiát látott arra nézve, hogy művészi tudásával, szervező képességével és finomabb izlésével oly nivóra emeli a kecskeméti színészetet, mely közönségünk fokozott igényeit is kielégítendő. A választás városzerte a legnagyobb meglepődést keltette s méltán, mert Kövessyt kiváló igazgatót, nagy műveltségű művezetőt és rendezőt, olyannak ismerjük, aki ismert jeles tulajdonságaival színművészetünk fejlesztésére kellő hivatottsággal bír. Ehhez képest a színügyi bizottság már eleve kikötötte, hogy társulatát szélesebb alapokon és a kecskeméti közönség igényeinek megfelelőleg szervezze s azt a nyári hónapok alatt állandóan a budapesti »Kisfaludy-színház«-ban működtesse. Mi bizunk, hogy Kövessy a benne helyezett bizalomnak a legteljesebb mértékben meg fog felelni; midőn tehát őt, mint a kecskeméti színház új igazgatóját üdvözlöljük, biztosítjuk a sajtó jóakaró támogatására.

— **Benitzky Ferencz** főispán úr lemondásáról többféle közlemény jelent meg a lapokban. Mint örömmel értesülünk, ezen kósza híreknek semmi alapja sincs. Főispán úr lemondására — abból az okból, hogy őt a Pesti Hazai Első Takarékpénztár igazgatósági taggá választotta — nincs szükség, mert a két állás egyáltalában nem inkompatibilis.

— **Az államvasuti tisztviselők** községi pótadója tárgyában Budapest főváros tanácsának távirata felszólítására a városi tanács elhatározta, hogy ezen ügyben külön fölterjesztéssel az országgyűlés képviselőházához azért nem él, mert Kecskemét város hatósága az államvasuti tisztviselőket, mindenkor államhivatalnokknak tartván, tőlük községi pótadót soha se szedett.

— **A kecskeméti czipész szakosztály** f. évi február hó 24-én az ipartestület vendéglő helyiségében társas vacsorával egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez, melyre a meghívók a hét folyamán küldettek szét.

— **A kecskeméti orsz. tanító-árvaház felügyelő-bizottsága.** A vall. és közokt. mi-

niszter a kecskeméti orsz. tanítói árvaházhoz felügyelő-bizottságot nevezett ki, melynek elnökéül *Kada Elek* polgármester, tagjaiul pedig *Hanusz István*, *Katona Mihály*, *Pásthly Károly*, *Szabó József*, *Tóth György* urak, továbbá *Győrffy Balázné*, *Kada Elekné*, *Kún Anna*, *Pataký Imréné* és *Pogány István*né úrhölgyek nevezettek ki. Kivülök még *Pogány István* kir. tanfelügyelő és *Faragó Béla* árvaházi igazgató úrak hivatalból szintén tagjai a felügyelő-bizottságnak.

— **A »Kecskeméti Polgári-kör«** folyó évi február hó 3-án a Dunszt-féle vendéglő, saját helyiségében szép sikerű, társas-vacsorával egybekötött, »Felolaasó estély«-t rendezett, mely alkalommal felolvasást tartott Szaifff Kálmán joghallgató felolvasván »Böske«-t ezimű, igen sikerült, zamatos magyarsággal megírt, humoros elbeszélését; a műsor második számát képezte Grimer Géza és Bérczi József, a »Kecskeméti dalárda«-jeles tagjainak, duett-éneke; majd Oláh Gyula jogszigorló szavalt el »Légy«-t eziművel egy alkalmi komikus monológot. A műsor minden egyes számát kitüntető elismeréssel fogadta a hallgatóság. Ez után vette kezdetét a társas-vacsora, melynek tartama alatt dr. Horváth Adám orsz. képviselő, Tormássy Sándor körelnök és Bóka Kálmán választmányi tagok emeltek poharat a kecskeméti polgári-kör felvirágzására, a hazafias szellem ápolására és a hölgykoszoru megjelent tagjaira. A vacsorát a késő hajnali órákig tartó kedélyes táncmulatság követte.

— **Eljegyzés.** Molitorisz Gyula miniszteri számtiszt és tart. hadnagy, e hó 4-én tartotta eljegyzését Szalontay Teruskával, Szalontay József ny. v. tisztviselő leányával, nagybátyja-Dékány Imre föld-birtokos és neje Nemcsik Ida családi körében.

— **Érdekes színházi est** lesz f. hó 17-én, *Prém József* pályanyertes »Vándor-madar«-a előadása. Az érdekes újdonság tavaly elnyerte Kolozsvárt a Bölönyi intendáns pályadíját és ott, meg Budapesten és a vidék nagyobb szinpadjain zajos hatással került színre. Az itteni premiéerére meghívták a szerzőt, a ki több fővárosi írotársa kíséretében jó le. (A fővárosi színműírók maholnap dívatba hozzák Kecskemétet!) Az előadás érdekességét emelni fogja, hogy a női főszerepben Várfalvi Anna mutatja be igazi tehetségét és mellette Mezei Kálmán, Rajz, Kende Paula, Szentes, M. Nagy Mari, Magas stb. játszanak jó szerepet. Az első felvonás fogorvosi műterme, a második fényképezeti irodája stilszerű rendezésére nagy gondot fordít a színház.

— **Színházi heti műsor.** Febr. 12. hétfőn: Baba. 13-án, kedden: Király házasodik. 14-én, szerdán: Bába. 15-én, csütörtökön: Kertészleány. 16-án, pénteken: Fegyencz milliója. 17-én, szombaton: Vándor madár. 18-án, vasárnap: Csikós.

— **A »Rongyos Egyesület«** buzgó rendező-bizottsága nem fáradozott eredmény nélkül. Teljes elismeréssel és örömmel regisztráljuk, hogy a jelmez-estély minden tekintetben a legfényesebben sikerült s őszintén elmondhatjuk, hogy jelmez-estélyük az idény legsikerültebb táncmulatsága volt. A kaszinó nagy terme szépen megtelt fiatalokkal, mely önfelédtt jókedvel mulatott csaknem reggeli hat óráig. Jelen voltak, *lányok*: Bodrogi Irén, Dékány Mariska, Dékány Juliska (matróz jelmezben) Dékány Marcsa, Dömötör Margit (roccoco), Dömötör Ilonka, Fekete Ilonka, Hankovszky Irén, Hornyik Irén, Kada Margit, Kende Paula, B. Kiss Emilia, B. Kiss Irén és Mariska, Kovács Vilma, Körmöczy Irén (képes-levelező-lap), Laukó Ilona és Rózi, Láber Sarolta, Merász Juliska, Muraközy Erzsike, Nagy Terka, Nád Karolina (bohóc), Nyíry Vilma, Sándor Juliska és Margit (cigánylányok), Tóth Emilia. *Asz-szonyok*: Adler Imréné, Bodrogi Lajosné,

Bognár Józsefné, Cordier Jánosné, Dékány Mihályné, Dömötör Sándorné, Fekete Istvánné, Feigel ezredesné, Gyenes Gyuláné, Gyenes Mihályné, Györfly Balázsné, Hornyik Józsefné, Hankóvszky Imréné, öz. Hankóvszky Béláné, Jenei Pálné, Kada Elekné, öz. B. Kiss Józsefné, B. Kiss Ferenczné, Kovács Istvánné, Koriger Amália, Koricsánszky Jánosné, Laukó Károlyné, Merász Istvánné, Nagy Lajosné, Nád Nándorné, dr. Nagy Mihályné, Pataki Imréné, Páthy Károlyné, Papp Györgyné, Szabó Józsefné, Szarka Istvánné, Tóth Istvánné, Vágó Lászlóné.

— **A szabályozási bizottság**, a város új belterületének megállapítása és az új telkek kiosztása tárgyában tegnap délután bizottsági ülést tartott. A mint ezzel rendelés a bizottság, a piac és a közlekedési főbb vonalak szabályozásának kérdését dönti el.

— **Az esküdtzéki tárgyalások** az egész hetet igénybe vették. Négy fő tárgyalás volt, mely iránt a közönség körében mindvégig a legnagyobb érdeklődés mutatkozott. Az esküdtek is hamar belelétek magukat fontos hivatásukba s polgári kötelességüket a legnagyobb lelkiismeretességgel gyakorolták.

— **A „Rongyos Egyesület”** febr. 3-iki jelmez-estélyének bevételé 464 kor. 23 fillér, kiadása pedig 283 kor. 55 fillér, a tiszta bevétel tehát 180 kor. 68 fillér volt. Felülfizettek: Kun Nina úrnő 4 kor., Sárközy nővérek 6 kor., Molnár Jánosné úrnő 4 kor., Nagy Bertalan úr 4 kor., Gyurits Sándorné úrnő 2 kor., Kada Elek úr kor., Kerekes Ferencz úr 1 kor., Pogány István úr 2 kor., Nagy Lajos úr 4 kor., Székér Sándorné úrnő 2 kor., Szegedy György úr 8 kor., Vámos Béla úr 2 kor., dr. Kiss Albert úr 2 kor., Bfi Kiss Józsefné úrnő 2 kor., Koricsánszky János úr 6 kor., dr. Nagy Mihály úr 4 kor., Gyeness Gyula úr 6 kor., dr. Dömötör Sándor úr 2 kor., Körmöczy Imréné úrnő 1 kor., N. N. 2 kor., Nyírý Károly úr 2 kor., Gyeness Mihály úr 4 kor., Hollóssy Zsigmondné úrnő 20 kor., Feldmeier Ignác né úrnő 10 kor., Récsy Ede úr 2 kor., Balog László úr 4 kor., Szilády László úr 4 kor. 80 fillér. Fogadják mindannyian az egyesület hálás köszönetét, úgy szintér a tek. Basino-egyesület is terméinek szíves átengedéseért. Az elnökség.

— **Szentes Jánosnak** szintársulatunk kitünő komikusa s közönségünk kedvencezének ma, vasárnap este rendezendő jubileuma iránt a közönség minden rétegében a legnagyobb érdeklődés mutatkozik. Mint halljuk úgy pályatársai, mint a közönség részéről, számos meglepetésre készülnek; előadás után pedig a Beretvászalloda éttermében a jubiléus tiszteletére társas vacsora lesz, melyen az egész szintársulat s a színészet barátai vesznek részt. Szentes művészetének és egyéniségének szeretetreméltóságával a közönség szívébe lopta magát s ép azért azt hisszük, hogy jubileuma is az egész közönségnek ünnepe lesz.

* **A maláta-kávé beszerzéséről**, a mely körülbelül egy évtizeddel ezelőtt megkezdődött és ma már az egész művelt világban elterjedve van, mindinkább bebizonyul, hogy azt jótékony hatás kíséri, úgy a nemzetgazdaság, mint az egészség javára. Megbecsülhetetlen az a megtakarítás pénzértékben és a jólétnek az az előmozdítása, a melyet a Kathreiner ezég az ő egészséges honi kávéitalának általános bevezetése által elért. Nem is állunk már messze attól az időtől sem, a mikor a Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé, mint kitünő pótkávé a bakkvéhoz, vagy ott, a hol orvosi rendellet folytán a bakkvé használatát mellőzni kell, teljesen tisztán élvezve, minden családnál otthonos lesz. Bizonyára örömmel üdvözölhető az a háziasszony, a ki mindennapi sokasítaluk eme egészségi javulását övének üdvére bevezet vagy bevezetett és azt előmozdítja.

Nyilttér.

(E rovat alattiakért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Foulard-selyem-ruha 8 frt
40 krtól

feljebb — 14 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Mintak postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G., selyemgyáros
(Cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**

Uri lakás kiadó.

Egy **3 szobás lakás** széles, 20 mteres folyosóval, **konyha, éléskamra**, külön padlás, pineze és külön befásított udvarral május 1-ére **kiadó**. Értekezhetni lehet **Gross Lipót** üzletében. Uoyszinte egy-két szobás lakás is kiadó és 6 lóra való istállóval.

(31)—3—2

Árverési hirdetés.

A »Kecskeméti első gőzkeményítő és csirizgyár részvénytársaság» összes ingóságai (gépek, keményítő és csirizszárítók, vascsövek), s az összes keményítő és csirizgyártáshoz szükséges berendezés **f. évi február hó 14-én d. e. 10 órakor** a gyár helyiségében **Kecskeméten**, a Tehén-utczában, önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett eladatik.

A tárgyak árverés előtt is, bármikor megtekinthetők. Erre nézve bővebb értesítést dr. Mészáros Ferencz ügyvéd Kecskeméten.

Kecskemét, 1900. február 8.

(38)—1—1

A felszámoló-bizottság.

2365/1899. vgh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alolított kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy a kecskeméti kir. járásbírósnak 1899. évi V. 1603. számú végzésével dr. Dobror Ede ügyvéd által képviselt Temesvári első gyufa, kocikenőcs, vegyetechnikai gyár felperes részére Végh Lajos alperes ellen 144 korona 52 fillér követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesnél lefoglalt és 917 koronára becsült ingóságokra, az 1899. V. 1603/2 járásbírósnak számú végzéssel az árverés elrendeltetvén, annak alap és felülfoglaltaték részére is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna Kecskeméten alperes lakásán leendő megtartására határidőül **1900. évi február hó 14 ik** napjának d. u. 2. órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, bolti berendezés, vegyes áruk, 1 kocsis és egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükségesetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban már eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kecskeméten, 1900. évi jan. 23.

Fritz Mór,

kir. bir. végrehajtó.

(37)—1—1

Kiadó vagy eladó ház.

IV. tized Galamb-utca 211. sz. alatt, melyben van négy padolt szoba, 2 konyha, négy kamra, két pineze, négy lóra való istálló és jó kut, azonnal **kiadó**, vagy pedig **eladó**. Értekezhetni lehet a helyszínen.

(32) 2—2

sak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomas sárga papíron) van védve.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

DORSCH-májolaj

törvényesen védett cso magolásban

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és *kiannyi emésztetőségénél* fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az *egész testi szerkezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a veslek javítását, valamint általában a tisztítását* elakarja érni. — Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben, III/3. ker. Heumarkt 3., — valamint az osztr. magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Kecskeméten: **Katona Zsigmond** gyógyszerész úrnál, **Nyirady László** és **Pataky György** urak kereskedésében.

Főraktár és fő-elírúsitás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS Bécs, III/3. ker., Heumarkt 3.

Utánzásokat a törvény üldözi.

(10)—12—6

Hivatalnokok és kereskedők

minden vidéki helyen, információs **adás** és **pénzbeszedés** által évenként 300 2000 koronát csekély fáradozás mellett kereshetnek. Magyar és német levezetés kivantatik takarékpénztári tisztviselők előnyben részesülnek. Ajánlatok válaszbélyeggel »Reform« kereskedelmi tudakozó és incasso intézethez Budapest VII. Erzsébet körút 12. sz. alá küldendők. (34)—3—1

Eladó ház. (33)—2—1

A III. tized déllő-utca 111. ház egészben, valamint az V. tized 123. sz. a. ház egy ötöd része kedvező feltételek mellett örök áron **eladó**. Értekezni lehet **Kabók Károly** kir. adótárnokkal Csongrádon.

Kiadó uri lakások.

A III. tized 175. számú háznál sétatér felső végén levő, sétatérre néző nem rég ujonnan épült sarokházban 5 szobás vagy esetleg 6 szobás lakás hozzátartozó mellékhelyiségekkel, pinzével esetleg istállóval **május 1-ére egynek bérbe adandó**. Értekezni lehet a tulajdonossal a fent nevezett háznál delutáni órákban 4-től estig. Vagy pedig a megbízottjával mindenkor átellenben levő új sarokházban **Koth Márkus** kereskedővel. (36) 1—1

Kiadó lakás. (35) 3—1

Nagy emető-utsza 101. sz. a. házban az utcai szép nagy lakás május 1-től **kiadó**. Értekezhetni lehet **Bók** a Péter tanár tulajdonossal. Nagyesongrádi-utca 8. sz. a.

Eladó birtok.

Az izsáki határban 95 magyar hold, egy tagban levő nemesi birtok megfelelő új épületekkel **eladó**. A birtok prima fekete föld s a rátáblázott 10,000 korona 4½ % bankkölcsön átvehető. Vevő az év október 1-én birtokba léphet. Értekezhetni alólírott tulajdonossal Szolnokon. (26)—3—3

Pásztor Ferencz.

Egyéb különlegességek:
Író-
és másoló tinták.

Vizmentes

BÖRKENÖCS.
„**VANDOL**”
szabd. talpvédő.

Ercztisztító pép. Arany-
és ezüst tisztító szappan.

Börlack

Szabadalmazott **kenőket**,
„**Nigrett**” folyékony fény-
mázzal **fekete és színes**
cipőkhöz
30 kr.

A világon legjobb fénymáz!

Aki a lábbelijét szép **fényessé** és **tartóssá** akarja tenni csak

Fernolendt-fénymázat
vásároljon; a világos lábbelikhez pedig
Fernolendt féle természetibőr-crémet.

(4) Mindenütt kapható. 32—6

Cs. kir. szabad.

A gyár alapított Bécsben, 1832 évben.
Gyáriraktár: **WIEN, I., Schulerstrasse 21.**

A sok értéktelen utánzások
miatt kérem nevemre ügyelni.

St. Fernolendt.

DELFIN vízszűrő

kiváló szaktekintélyek által mint legjobbnak elismert vízszűrő készülék.

A Delfin vízszűrő minden vízvezeték csap helyére felesavarható és annak ára egy tartalékkövel, felszerelve 17 frt 50 kr.

Kiváló különlegesség vidékre a

„Palaczk” vízszűrő

főlmulhatlan, használata legegyszerűbb, eredménye meglepő.

Nélkülözhetlenné tesz vidéken minden más szűrőt, szűretlen vízzel telt vödörbe állítva néhány percz alatt szolgáltat 1 liter kifogástalan **csiramentes, kristálytiszta vizet**, 1 darab ára 3 frt.

Képviseletek minden nagyobb városban, vagy közvetlen is megrendelhető.

Nagyobb mennyiségű szűrt víz elnyerésére kútszűrőink szolgálnak. Ipari és mezőgazdasági célokra szükségletnek és a helyi viszonyoknak megfelelőleg szerkesztettek.

Árjegyzéket bizonyítványokkal ingyen és bérmentve küldünk.

Magyar szűrő vállalat

Budapest, VII., Erzsébet-körút 27.

(6)—10—6

Eladó,

vagy haszonbérbe kiadó ház.

Néhai **özv. Tóth Istvanné** tulajdonát képező, Csongrádi nagy utca 23 sz. alatti **háza**, (VI tized), mely áll 6 szobából, minden egyéb kényelmes hozzátartozó mellékhelyiségekkel, 2 nagy udvarral, szabadkézből **eladó**, esetleg **kiadó**. — Bővebb felvilágosítást Mészáros János építész úr ad.

Kecskemét, 1900. jan. hó.

(7)—10—6

Tisztelettel

Tóth Béla.

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER!

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatom, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy miképp lehessen meggátolni a megkopaszodást.

Kapható gyógyszertárakban és mindennemű illat- és piperecikk-kereskedésben.

Főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszertára, Király-utca 12. sz.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: **GÓTH GYULA**, illat- és piperecikk nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Fötér.

(27)—20—3

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és szállítási raktára.

DOBÉ NÁNDOR

úri, női és színházi fodrász,
Budapest, Nefelejts-utca 27. sz.